

Mál nr. 122/2017
M (vátryggingafélag) vegna endurkröfu og
vátryggingafélagið V2 v. ábyrgðartryggingar atvinnureksturs.

Endurkrafa vátryggingafélags á hendur öðru vátryggingafélagi.
Starfssvið úrskurðarnefndar í vátryggingamálum.

Gögn.

1. Málskot móttakið 5.4.2017 ásamt fylgiskjölum nr. 1-11.
2. Bréf V dags. 25.4.2017.
3. Bréf lögmanns M dags. 2.5.2017.

Málsatvik.

Bílkraní var húftryggður hjá vátryggingafélaginu M og varð bílkraninn fyrir tjóni þegar verið var að vinna með kranann og greiddi M bætur úr húftryggingunni. M gerir í máli þessu endurkröfu á hendur öðru vátryggingafélagi, V, og telur að V beri að endurgreiða M tjónabætur, sem M hefur greitt á grundvelli húftryggingarinnar. M telur að fyrirtæki sem vátryggt er með frjálsri ábyrgðartryggingu hjá V beri skaðabótaábyrgð á því tjóni sem varð á krananum og gerir kröfu um að V endurgreiði það sem M hefur þurft að greiða á grundvelli húftryggingar kranans. V hafnar bótaskyldu og hafnar því að úrskurðarnefnd í vátryggingamálum úrskurði í málinu og telur fráleitt að vátryggingafélag geti haft uppi endurkröfu á hendur öðru vátryggingarfélagi jafnvel þó að í höfnunarbréfi V hafi verið bent á möguleika til málskots til nefndarinnar. V vísar til samþykktu úrskurðarnefndar nr. 1090/2005 einkum 1. gr. og 3. gr. og upplýsinga um nefndina þar sem segir að nefndin fjalli um ágreining um bótaskyldu, þ.m.t. sök og sakarskiptingu milli neytenda og vátryggingafélags og segir V að M geti ekki talist neytandi á þann hátt að vátryggingafélagið M sé málskotsaðili og telur úrskurðarnefndinni ekki hafa verið ætlað það hlutverk að leysa úr ágreiningi á milli vátryggingafélaga og telur því að vísa eigi málinu frá nefndinni. V færir síðan rök fyrir því að V beri ekki að endurgreiða M það tjón sem M bætti úr frjálsri ábyrgðartryggingu vátryggingartaka síns.

Álit.

Mál þetta snýst um endurkröfu vátryggingarfélags á hendur öðru vátryggingafélagi. Slíkri kröfu hefur ekki verið beint fyrr til úrskurðarnefndar í vátryggingamálum, þá rúmu tvo áratugi sem nefndin hefur starfað. Tilurðarsaga nefndarinnar og samþykktir bera það með sér, svo og skipan nefndarinnar, að miðað er við að nefndin fjalli um ágreining á milli neytenda annars vegar og vátryggingafélags hins vegar. Í 1. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir nefndina, sbr. auglýsingu í B-deild Stjórnartíðinda nr. 1090/2005, er fjallað um starfssvið nefndarinnar og þar segir að nefndin úrskurði um ágreining varðandi bótaskyldu þ.m.t. sök og sakarskiptingu milli málskotsaðila og vátryggingafélags sem starfsleyfi hefur hér á landi og jafnframt úrskurði nefndin um ágreining sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga. Ekki fór á milli mála við stofnun nefndarinnar að málskotsaðili væri neytandi sem gerði kröfu á hendur vátryggingarfélagi en ekki kom til álita að nefndin fjallaði um endurkröfur vátryggingafélaga á hendur öðrum vátryggingafélögum.

Í 5. gr. samþykktu nefndarinnar er vísað til þess í 1. mgr. að málskotsaðili geti verið vátryggingartaki, vátryggður, þar með talinn meðvátryggður, rétthafi bóta, tjónþoli og hver sá annar er telur sig eiga rétt til bóta úr vátryggingu eða á annarra hagsmuna að gæta vegna vátryggingarsamnings samkvæmt lögum um vátryggingarsamninga. Ekki kemur fram frekari

skilgreining á orðinu málskotsaðili í umræddri grein eða annars staðar í samþykktunum. Þegar samþykktirnar eru virtar í heild kemur þó berlega í ljós að jafnan er miðað við að aðilar máls fyrir úrskurðarnefndinni eru annars vegar neytendur og hins vegar váttryggingafélag eða váttryggingafélög. Sá skilningur fær m.a. stoð í lokamálslið 1. mgr. 5 .gr. samþykktu fyrir nefndina þar sem segir: „Váttryggingafélög skulu kynna viðskiptavinum sínum með tryggilegum hætti möguleika þeirra á að skjóta málum til nefndarinnar.” Þá er þess getið í 5. mgr. sömu greinar að nefndin útbúi sérstakt eyðublað sem auðveldi málskot til nefndarinnar og þau skuli vera fánleg m.a. hjá Neytendasamtökunum. Orðalag þessara ákvæða vísar til þess að aðilar að málum fyrir úrskurðarnefnd séu annars vegar neytandi og hins vegar váttryggingafélag.

Líta verður til þess, miðað við orðalag samþykktu fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, að það hafi ekki verið ætlunin að nefndin úrskurðaði í ágreiningsmálum á milli váttryggingafélaga, en hefði það verið ætlunin að nefndin færi með slík mál, þá hefði þurft að taka það ótvírætt fram í samþykktum fyrir nefndina. Það er hins vegar ekki gert.

Að öllu framangreindu virtu telur úrskurðarnefnd í váttryggingamálum að endurkrafa váttryggingafélagsins M á hendur váttryggingafélaginu V heyri ekki undir starfssvið nefndarinnar og er málinu vísað frá.

Niðurstaða.

Málinu er vísað frá nefndinni.

Reykjavík 30.5.2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.